ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου **1939** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **487**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Λ.Δ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δρ.	300	500
2. Διὰ τὸ Τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι'ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ Τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α',Β' καὶ Γ'	»	600	1.000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1.000	1.750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	600	1.000
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500	2.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομ.Ἰδιοκτησίας	»	200	350
11. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ Βιομηχαν. Ἰδιοκτησίας	»	1.700	2.900
12. Διὰ τὸ Τεῦχος Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημοσ. Δικαίου κλπ.	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000	3.500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον τῶν Α', Β', Γ' Τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δελτίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ. Δρ. 10

Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίον Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ... . » 25

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	300
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	10.000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν..	»	2.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ.	»	5.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	800
6) Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Δ. τῆς 20)5)1939	»	200
7) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.	»	4.000
8) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

1) Τῶν δικαστ. προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	Δρ.	300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1939 αἱ μεγαλύτεραι τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἐδημιούργησε καὶ δημιουργεῖ καθημερινῶς, ὡς εἶναι ἄλλως φυσικόν, εὐνοικοὺς οἰκονομικοὺς ὅρους ὑπὲρ ὡρισμένων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι χωρὶς νὰ καταβάλλωσιν ἀνωτέραν τινὰ προσπάθειαν ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς συνήθους αὐτῶν συμβολῆς καὶ τῆς συνήθους αὐτῶν δραστηριότητος πραγματοποιοῦσι κέρδη ἀσυνήθη καὶ δυσανάλογα πρὸς τὰ κέρδη τὰ πραγματοποιούμενα κατὰ τὰς ὁμαλὰς περιόδους. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς εὐνοουμένας ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καταλέγεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ φορτηγὸς ναυτιλία, τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς ὁποίας ἀπασχολεῖται εἰς διεθνεῖς μεταφοράς.

Τὰ ἐκ τοιούτων γεγονότων πραγματοποιούμενα ἔκτακτα κέρδη δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ φορολογῶνται μόνον μὲ τοὺς συνήθεις συντελεστὰς τῶν κερδῶν τῆς εἰρηνικῆς περιόδου. Διὰ τοῦτο πάντα τὰ Κράτη, ἐμπόλεμα καὶ μὴ, λαμβάνουσιν ἐκάστοτε εἰδικὰ φορολογικὰ μέτρα πρὸς φορολογίαν αὐτῶν.

Ἡ Πατρὶς ἡμῶν ἠσθάνθη καὶ αἰσθάνεται ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἄμεσον τὸν ἀντίκτυπον τοῦ πολέμου. Κατὰ συνέπειαν εὔλογον εἶναι νὰ κληθῇ καὶ πάλιν ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία, ὅπως καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον, νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως εἰς τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν, καλύπτουσα μέρος τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προκληθέντος ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐσόδων, συνεπείᾳ τῆς δυσμενοῦς ἐπιδράσεως τοῦ πολέμου ἐπὶ ἄλλων πλουτοπαραγωγικῶν κλάδων.

Ὁ προκείμενος ἀναγκαστικὸς νόμος σκοπεῖ νὰ φορολογήσῃ

τὰ ἐκ τῆς ἐκτεθείσης αἰτίας ἔκτακτα κέρδη τῆς ἑλληνικῆς φορτηγοῦ ναυτιλίας. Πιθανὸν τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ μὴ ἐπραγματοποίησαν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ναύλων τῆς ἐμπολέμου περιόδου. Κρίνων ὅμως τις ἐκ τῆς ἄχρι τοῦδε ἐξελίξεως τοῦ ναυλοτιμαρίθμου, αὐξηθέντος σημαντικώτατα ἔναντι τοῦ τελευταίου εἰρηνικοῦ μηνός, δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ προεικάσῃ ὅτι αἱ εὐγοικαὶ συνθῆκαι τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας βελτιούμεναι καὶ σταθεροποιούμεναι ὁσημέραι θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς αὐτὴν πλήρη τὴν συγκομιδὴν τῶν ὑπολογιζομένων ἐκτάκτων κερδῶν.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν Ὑμῶν νόμου ἐπιβάλλεται ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος πρὸς φορολόγησιν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῆς ναυτιλίας. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τούτου λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ὁλικὴ χωρητικότης τῶν πλοίων.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς φορολογίας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄγνωστον ἐν τῇ ἰσχυούσῃ φορολογικῇ νομοθεσίᾳ, διότι καὶ σήμερον ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία φορολογεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων, προεκρίθη τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰ ὡμολογημένα πλεονεκτήματά του, ἐμφανίζει μεγίστην δυσχέρειαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ. Διότι ἀπαιτεῖ: α) τὴν ὕπαρξιν πολυπληθοῦς καὶ μάλιστα ἐμπείρου φοροτεχνικοῦ προσωπικοῦ, β) τὴν ἐνέργειαν δυσχερῶν ἐλέγχων οἱ ὁποῖοι εἶναι μᾶλλον δυσάρεστοι εἰς τὸν φορολογούμενον, γ) μακρόχρονιον διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ ἐκ ταύτης δαπάνας διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ καθυστέρησιν διὰ τὸ Δημόσιον, διότι δημιουργεῖ φορολογικὰς δίκας καὶ ἐκκρεμότητας.

Ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ σύστημα τῆς φορολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων ἐμφανίζει ἁπλότητα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καὶ μεγίστην εὐχέρειαν ἀπὸ ἀπόψεως διαδικασίας. Δὲν εἶναι δὲ ἐστερημένον δικαιολογητικῆς βάσεως πρὸς φορολογίαν τῶν κερδῶν διότι τὰ πραγματοποιούμενα ὑπὸ τῶν πλοίων κέρδη εὑρίσκονται εἰς ἀναλογικὴν σχέσιν πρὸς τὴν χωρητικότητα αὐτῶν, ἀφοῦ καὶ οἱ ναῦλοι συμφωνοῦνται κατὰ τόνον φορτίου.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου ἐκράτησαν αἱ ἑξῆς ἀρχαί:

α) Ἡ φορολογικὴ κλίμαξ ὁρίζεται προοδευτικὴ κλιμακωθείσης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. Τοῦτο ἐγένετο διότι ἐκρίθη ὅτι τὰ μεγαλυτέρας χωρητικότητος πλοῖα πραγματοποιοῦσι κατ' ἀρχὴν μεγαλύτερον ποσοστὸν κέρδους.

β) Παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀναπροσαρμογῆς τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἀναλόγως πρὸς τὴν πραγματικὴν θέσιν τοῦ ναυλοτιμαρίθμου ἐν τῇ παγκοσμίῳ ναυλαγορᾷ, καθιισταμένης οὕτω τῆς φορολογίας ἐλαστικωτέρας καὶ δικαιοτέρας.

γ) Λαμβάνεται πρόνοια μειώσεως τοῦ φόρου εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παροπλισμοῦ καὶ ἐπιταξέως τοῦ πλοίου, τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τῆς ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐνυποθήκων βαρῶν, διότι τὰ γεγονότα αὐτὰ ἔχουσιν ἄμεσον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κέρδους, καί

δ) Θεσπίζονται Φορολογικὰ Δικαστήρια μὲ εἰδικὴν σύνθεσιν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μετὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου γεννωμένων διαφορῶν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τό, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, μέτρον τῆς φορολογίας τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων ἐκτάκτων κερδῶν λαμβάνεται πρόνοια δι' ἑτέρων διατάξεων τοῦ νόμου περὶ φορολογίας καὶ τοῦ ἐκτάκτου κέρδους τοῦ προκύπτοντος κατὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ πλοίου ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπωλείας τοῦ πλοίου λόγῳ τορπιλλισμοῦ κλπ.

Εἰδικώτερον αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1. Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζονται ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας ὡς καὶ ἡ φορολογικὴ κλίμαξ. Κατὰ ρητὰς διατάξεις τοῦ νόμου ὁ φόρος χαρακτηριζόμενος ὡς «ἔκτακτος προσωρινὸς» ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν φορτηγῶν παντὸς εἴδους μηχανοκινήτων πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας, ὁρίζεται δὲ κατὰ πλοῖον καὶ δι' ἑκάστην τριμηνίαν εἰς λίρας Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων κατὰ κλίμακα προοδευτικήν. Κατὰ ταῦτα, προκειμένου περὶ πλοιοκτητῶν οἱ ὁποῖοι κέκτηνται πλείονα τοῦ ἑνὸς πλοίου, ὁ φόρος θὰ ὑπολογισθῇ κατὰ πλοῖον, τῆς χωρητικότητος αὐτοῦ κλιμακουμένης κεχωρισμένως.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλλασσονται τῆς φορολογίας τὰ μηχανοκίνητα φορτηγὰ πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος 500 κόρων καὶ κάτω. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν πλοίων τούτων ἐκρίθη δικαία διότι ἐπ' αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἀναφερόμενα, καθόσον πρόκειται περὶ πλοίων μικρᾶς χωρητικότητος μὴ ἐκτελούντων ὑπερποντίους πλόας καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ πραγματοποιούντων ἔκτακτα κέρδη.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 ὑπηγορεύθησαν ἐκ λόγων καθαρᾶς δικαιοσύνης. Ὡς καὶ ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς ἐκθέσεως ἐξετέθη, ἦτο ἀναγκαία ἡ λῆψις προνοίας ἐν τῷ νόμῳ προσαρμογῆς τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν εἰς τὴν ἑκάστοτε διαμορφουμένην πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ναυλαγορᾶς. Ἄνευ τῆς προνοίας ταύτης ὁ νόμος θὰ ἐστερεῖτο τῆς ἀπαιτουμένης ἐλαστικότητος καὶ θὰ ἐκινδύνευε νὰ καταστῇ ἄδικος. Ἡ τροποποίησις τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς τρίτης τριμηνίας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ ἑφεξῆς, διότι κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 θὰ ἰσχύσωσιν ὡς ἔχουσι κατὰ τὰς δύο πρώτας τριμηνίας ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἤτοι μέχρι 1 Ἰουλίου 1940.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ὁρίζεται τίνες εἶναι ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου τυγχάνουσιν οἱ πλοιοκτῆται οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ οἰκεῖον νηολόγιον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἑκάστης τριμηνίας. Δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ὁ φόρος εἶναι ἀπαιτητὸς εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας, εὔλογον καὶ σκόπιμον ἦτο νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ὁλοκλήρου τῆς τριμηνίας ὁ κατὰ ὡρισμένην ἡμέραν αὐτῆς πλοιοκτήτης.

Ὁριζομένου ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τυγχάνουσιν οἱ πλοιοκτῆται, εὐνόητον τυγχάνει ὅτι οἱ μὴ πλοιοκτῆται ἐφοπλισταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου πλοιοκτῆται ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων αὐτῶν εἰς τρίτους δύνανται νὰ ρυθμίσωσι τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας αὐτῶν κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ἐπίρριψιν ἀναλόγου ποσοῦ τοῦ φόρου εἰς βάρος τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ἰδιαζούσης σημασίας, διότι δι' αὐτῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν εἰς φόρον ὑπόχρεων νὰ ζητήσῃ μείωσιν τοῦ φόρου ἐν περιπτώσει πλήρως ἀποδεδειγμένου παροπλισμοῦ τοῦ πλοίου. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὑποχρέου αἴτησις ὑποβάλλεται δι' ἐνστάσεως ἐκδικαζομένης παρ' Ἐπιτροπῆς, συγκροτηθείσης κατὰ τρόπον παρέχοντα πλήρη ἐγγύησιν καλῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐνστάσεως μειώσεως τοῦ φόρου ὁ νομοθέτης θέτει ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν νὰ εἶναι τὸ πλοῖον ἐν παροπλισμῷ, εἴτε λόγῳ ἐπισκευῶν εἴτε λόγῳ ἐλλείψεως ἐργασίας εἴτε ἕνεκεν οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ἐπὶ συνεχὲς χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τοῦ μηνὸς νὰ συμπληροῦται δὲ ὁ μὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμηνίας. Οὕτω, ἐὰν τὸ πλοῖον εὑρίσκηται ἐν παροπλισμῷ ἐπὶ συνεχὲς διάστημα 35 ἡμερῶν, ἐξ ὧν 20 ἡμέραι ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν μίαν τριμηνίαν καὶ αἱ ὑπόλοιποι 15 εἰς τὴν ἑπομένην τριμηνίαν, ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν τοῦ φόρου καθόσον δὲν ἐ-

πραγματοποιήθη ή προϋπόθεσις τοῦ νόμου τῆς συμπληρώσεως τοῦ μηνὸς τοῦ παροπλισμοῦ ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμηνίας. Τοῦτο εἶναι ὀρθὸν διότι ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τριμηνίαν.

Ἡ ἔνστασις περὶ μειώσεως τοῦ φόρου δὲν ἀναστέλλει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα ὁ ὑπόχρεως ὀφείλει πρῶτον νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας καὶ εἶτα νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσις.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως Ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων, δι' οὓς ζητεῖται ἡ μείωσις, ἀποφαίνεται κατὰ πεποίθησιν τόσον ἐπὶ τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ὁ νόμος ὅμως παρέχει πρὸς αὐτὴν τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀπορρίψῃ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει τὸ αἴτημα τῆς ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου ὁσάκις ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἐξ ἄλλων εὐνοϊκῶν συνθηκῶν καὶ γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνέτρεξαν εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνισταμένου, ἐπραγματοποιήθησαν τοιαῦτα κέρδη ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται κατόπιν τούτων ἡ ζητουμένη μείωσις. Δηλονότι ὁ νόμος θέλει νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ μείωσιν τοῦ φόρου εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἕτερα ναυτιλιακὰ κέρδη ἐκάλυψαν τὴν ἐκ τοῦ παροπλισμοῦ πλοίου τινὸς ζημίαν.

Κατὰ τὸν νόμον τὰ εὐνοϊκὰ γεγονότα τὰ συντρέξαντα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κερδῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔλαβον χώραν ἐντὸς τῆς κρινομένης τριμηνίας, οὔτε νὰ ἀφορῶσι τὸ ἐν παροπλισμῷ πλοῖον, ἀλλὰ δύναται νὰ ἔλαβον χώραν καὶ κατά τινα προγενεστέραν ἢ ἐπομένην τριμηνίαν ὡς καὶ νὰ ἀφορῶσι τὴν ἐκμετάλλευσιν ἑτέρου ἢ ἑτέρων πλοίων τοῦ αὐτοῦ πλοιοκτήτου. Διὰ τοῦτο ἐν τῷ νόμῳ ἐγένετο χρῆσις τῆς φράσεως «κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνισταμένου κλπ.».

Πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ παροπλισμοῦ, ὁ νόμος προβλέπει μείωσιν τοῦ φόρου ὅταν λάβῃ χώραν ἀπώλεια πλοίου, προσέτι ἐν περιπτώσει ἐπιτάξεως τοῦ πλοίου καὶ ὁσάκις ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐνυπόθηκα δάνεια. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιτάξεως τοῦ πλοίου ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ ἐπίταξις συνεχισθῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαήμερον. Ἐπίσης εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπάρξεως ἐνυποθήκων δανείων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπαιτεῖ ὅπως τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια ἔχωσι συναφθῇ πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1939 ἀφ' ἑτέρου δὲ περιορίζει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὴν μείωσιν ὥστε αὕτη νὰ μὴ δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 50ο/ο τοῦ φόρου.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ρυθμίζουσι τὸ ζήτημα τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου, ὁσάκις ὁ παροπλισμὸς τοῦ πλοίου συνεχίζεται πέραν τοῦ τριμήνου. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ὁρίζεται ὅτι, ὁσάκις τὸ πλοῖον εἶναι ἐν παροπλισμῷ ἐπὶ συνεχὲς χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τοῦ τριμήνου, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τῆς τριμηνίας ἡ ὁποία ἕπεται τῆς χρονολογίας κατὰ τὴν ὁποίαν συνεπληρώθη τὸ τρίμηνον τοῦ παροπλισμοῦ.

Τοῦτο ἀπισκοπεῖ εἰς τὴν παροχὴν διευκολύνσεως πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου καὶ δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος κατὰ τὸ προηγούμενον χρονικὸν διάστημα τριμηνιαίου παροπλισμοῦ εἶναι λίαν ἐνδεχόμενον ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως νὰ μὴ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν πρὸς καταβολὴν τούτου.

Ἡ ἀναστολὴ παρέχεται ἐπὶ τῇ προόψει ὅτι ὁ φορολογούμενος λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος παροπλισμοῦ θὰ δικαιωθῇ ἐπιστροφῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τοῦ διὰ τὴν προδιαρρεύσασαν τριμηνίαν καταβληθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὑποχρεώσεώς του τῆς ἀρξαμένης τριμηνίας.

Διὰ τοῦτο εὐλόγως ὁ νόμος συνδυάζει τὴν χορήγησιν τῆς ἀναστολῆς τοῦ φόρου τοῦ ἀρξαμένου τριμήνου μὲ τὴν ἔνστασιν περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τοῦ διαρρεύσαντος τριμήνου καὶ τούτου ἕνεκα καθορίζει ὅτι ἡ προθεσμία τῆς ἀναστολῆς λήγει κατ' ἀνώτατον ὅριον 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἐκρίθη ἡ περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τοῦ προηγουμένου τριμήνου ἔνστασις τοῦ φορολογουμένου. Κατὰ συνέπειαν, εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἀσκήσει ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τὴν περὶ μειώσεως τοῦ φόρου ἔνστασίν του, τεκμαίρεται ὅτι ὁ ἐπισυμβὰς παροπλισμὸς δὲν ἐδικαιολόγει τὴν μείωσιν τοῦ καταβληθέντος φόρου καὶ συνεπῶς οὐδὲ τὴν περὶ ἀναστολῆς ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν. Διὰ ταῦτα ὡρίσθη ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς ἐνστάσεως ἢ τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ παύει αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς ἐνστάσεως. Ὁ δὲ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου ὑπόκειται εἰς τὰς νομίμους προσαυξήσεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ἤτοι τῆς ἐκπροθέσμου ἢ ἐλλιποῦς καταβολῆς ἢ κατὰ περίπτωσιν τῆς παραλείψεως καταβολῆς τοῦ φόρου.

Ἐφ' ὅσον ὁ παροπλισμὸς συνεχίζεται ἐπὶ χρόνον πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρεχομένης ἀναστολῆς δύναται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὑποχρέου φορολογουμένου, νὰ παρασχεθῇ παράτασις τῆς ἀναστολῆς καὶ διὰ μεταγενέστερον χρόνον, πάντως δὲ οὐχὶ πέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τῆς τριμηνίας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔληξεν ὁ παροπλισμός.

Ἡ χορήγησις ἀναστολῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, δυναμένης ταύτης νὰ προβῇ καὶ εἰς ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι οἱ προβαλλόμενοι δι' αὐτὴν λόγοι δὲν εἶναι ἀποχρῶντες.

Ἄρθρον 4. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου δίδεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς καὶ ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου καὶ ἑνὸς πλοιοκτήτου. Ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐγένετο κατὰ τρόπον ἐξαιρετικόν, λόγῳ τῆς σταθρότητος τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ κρίνῃ. Ἡ τοιαύτη συγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχει ὡσαύτως πλήρη ἐγγύησιν διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐπίλυσιν τῶν ἐνώπιον αὐτῆς ἀχθησομένων θεμάτων.

Ἄρθρον 5. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῆς καταβολῆς καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου. Εἰδικώτερον δι' αὐτῶν ὁρίζεται ὅτι ὁ φόρος καταβάλλεται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἑκάστης τριμηνίας διὰ τηλεγραφικῆς ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου. Ὁ νόμος ἀπήτησε τὴν διὰ τηλεγραφικῆς ἐπιταγῆς καταβολὴν τοῦ φόρου, ἵνα αὕτη ἐπιτυγχάνεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστης τριμηνίας, ὅπερ ὥρισεν ὡς προθεσμίαν καταβολῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 6. Δι' αὐτοῦ ὁρίζονται αἱ προσαυξήσεις εἰς ἃς ὑπόκειται ὁ φορολογούμενος ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου ἢ ἐλλιποῦς καταβολῆς τοῦ φόρου ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὁλοσχεροῦς παραλείψεως καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7. Διὰ τούτου ἐπιβάλλονται ὡρισμέναι ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς πλοιοκτήτας πρὸς ὑποβολὴν διαφόρων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλοίων. Διὰ τῶν στοιχείων τούτων πρόκειται μεγάλως νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 8. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνονται ἐξασφαλιστικὰ μέτρα διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου

καὶ θεσπίζονται καὶ ἕτεραί τινες κυρώσεις διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραλείψεως καταβολῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 9. Διὰ τούτου παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἐντέλλεται πᾶσαν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ἡ χρονικὴ ἰσχὺς τοῦ προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν πλοίων ὁριζομένου ὅτι οὗτος θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ πέντε τριμηνίας, τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 ἕως 31 Μαρτίου 1941 χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 11. Διὰ τῶν διατάξεων τούτου ἐπιβάλλεται φορολογία ἐπὶ τοῦ κέρδους τοῦ πραγματοποιουμένου ἐκ πωλήσεως τοῦ πλοίου ἢ ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει τορπιλλισμοῦ τοῦ πλοίου. Διὰ τὴν φορολογίαν αὐτοῦ ὁ νόμος παραπέμπει εἰς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ὁ φόρος οὗτος εἶναι ἀνεξάρτητος πρὸς τὸν δυνάμει τοῦ νόμου 4515)1930 ὀφειλόμενον φόρον ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 12 Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ὅτι ὁ εἰδικὸς φόρος μεταβιβάσεως τῶν πλοίων ὁ ὀφειλόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4515)1930 καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τοῦ ἡμεδαποῦ πωλητοῦ ἢ ἀγοραστοῦ, ὁσάκις ὁ ἀγοραστὴς ἢ πωλητὴς τυγχάνει ἀλλοδαπός. ἀνεξαρτήτως δὲ ἐὰν πρόκειται περὶ φόρου ὀφειλομένου κατὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ ὀφειλομένου μετὰ συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1939

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2075. 1939

Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ὑπεφασίσκμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς φορολογίαν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν παντὸς εἴδους μηχανοκινήτων φορτηγῶν πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας ἐπιβάλλεται ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος, ὁριζόμενος κατὰ πλοῖον δι' ἑκάστην τριμηνίαν εἰς λίρας Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

α) Διὰ τοὺς πρώτους 1.000 κόρους εἰς ἓν σελλίνιον κατὰ κόρον.

Διὰ τοὺς ἑπομένους κόρους :

β) ἀπὸ 1001 ἕως 2.000 εἰς δύο σελλίνια κατὰ κόρον.
γ) ἀπὸ 2001 ἕως 3.000 εἰς τρία σελλίνια κατὰ κόρον.
δ) ἀπὸ 3001 ἕως 4.000 εἰς τέσσαρα σελλίνια κατὰ κόρον
ε) ἀπὸ 4001 ἕως 5.000 εἰς πέντε σελλίνια κατὰ κόρον.
στ) ἀπὸ 5001 ἕως 6000 εἰς ἓξ σελλίνια κατὰ κόρον.
ζ) ἀπὸ 6001 καὶ ἄνω εἰς ἑπτὰ σελλίνια κατὰ κόρον.

2. Τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἀπαλλάσσονται τὰ μηχανοκίνητα φορτηγὰ πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος πεντακοσίων (500) κόρων καὶ κάτω.

3. Ἀπὸ τῆς τρίτης τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940 καὶ ἐφεξῆς δύναται νὰ αὐξομειῶνται καὶ ἐν γένει νὰ μεταβάλλωνται οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συντελεσταὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ναυλοτιμαρίθμου εἰς τοὺς κυριωτέρους τομεῖς τῆς διεθνοῦς ναυλαγορᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐργάζεται ἡ ἑλληνικὴ φορτηγὸς ναυτιλία, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει οἱωνδήποτε ἄλλων ἐξηκριβωμένων στοιχείων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ναυλαγορᾶς. τῶν ἐργασιῶν τῆς φορτηγοῦ ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ τῶν κερδῶν αὐτῆς.

Ἡ αὐξομείωσις καὶ ἐν γένει μεταβολὴ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἐνεργεῖται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τοῦ τελευταίου μηνὸς τῆς προηγουμένης τριμηνίας.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ὑπόχρεοι τυγχάνουσιν οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἑκάστης τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ οἰκεῖον νηολόγιον πλοιοκτῆται.

Ἐπὶ συμπλοιοκτησίας, οἱ συμπλοιοκτῆται ὡς καὶ ὁ διαχειριστὴς τοῦ πλοίου τυγχάνουσιν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν περιπτώσει πλήρως ἀποδεδειγμένου παροπλισμοῦ τοῦ πλοίου, λόγῳ ἐπισκευῶν ἢ λόγῳ ἐλλείψεως ἐργασίας ἢ ἕνεκεν οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ἐπὶ συνεχὲς χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ μηνὸς ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως δύναται νὰ ζητήσῃ μείωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου φόρου δι' ἐνστάσεως του, ἐκδικαζομένης παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α) ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου, ὡς προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

β) ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ) ἐξ ἑνὸς λιμενικοῦ Ἀξιωματικοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Ἀντιπλοιάρχου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

δ) ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

ε) ἐξ ἑνὸς πλοιοκτήτου ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας πρὸς διορισμὸν τοῦ πλοιοκτήτου ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως, τὸν διορισμὸν ἐνεργεῖ ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κατ' ἀπόλυτον κρίσιν αὐτοῦ.

Ὁ ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζόμενος πλοιοκτήτης ὀφείλει, ὅπως πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὀμόσῃ ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ δημασίου

ὑπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέλους ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται.

Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἔνστασις, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου, δέον νὰ περιέχῃ σαφῶς καὶ συγκεκριμένως τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ μείωσις αὐτοῦ, καὶ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ πάντων τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Ἡ ἔνστασις ἐπιδίδεται ἢ ἐγχειρίζεται πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ παροπλισμοῦ ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος συνεχίζεται κατὰ τὰς ἑπομένας τριμηνίας, ἐντὸς τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου ἑκάστης τριμηνίας.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνουσα κατὰ πεποίθησιν ἀποφαίνεται ἐπί τε τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς ρύσιας, δύναται δὲ καὶ νὰ ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ αἴτημα τῆς ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου, ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἐξ ἑτέρων εὐνοϊκῶν συνθηκῶν καὶ γεγονότων, συντρεξάντων ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνισταμένου καὶ λαβόντων χώραν εἴτε κατὰ τὴν κρινομένην τριμηνίαν εἴτε κατά τινα τῶν προηγουμένων ἢ ἑπομένων τριμηνιῶν, καθ' ἃς ἐφαρμόζεται ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος δὲν δικαιολογεῖται ἡ αἰτουμένη μείωσις.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ πλοίου.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐπιτάξεως τοῦ πλοίου διαρκείας πλέον τῶν 10 ἡμερῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας.

Ὡσαύτως αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐνυποθήκων δανείων συναφθέντων πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1939, ἡ μείωσις ὅμως τοῦ φόρου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 ο)ο αὐτοῦ.

6. Ἐν περιπτώσει διαρκείας τοῦ παροπλισμοῦ ἐπὶ συνεχὲς χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τῆς τριμηνίας ἥτις ἕπεται τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν συνεπληρώθη τὸ τρίμηνον τοῦ παροπλισμοῦ τοῦ πλοίου.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ἀπαραιτήτως ὑπὸ πάντων τῶν στοιχείων τῶν ἀποδεικνυόντων ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο ἐν παροπλισμῷ, ἐπιδίδεται δὲ τὸ βραδύτερον τὸ πρῶτον πενθήμερον τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς τριμηνίας διὰ τὸν φόρον τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀναστολή.

Ἡ διάρκεια τῆς ἀναστολῆς τῆς παρεχομένης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ εἶναι μακροτέρα τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τῆς προηγουμένης τριμηνίας. Ἐφ' ὅσον ὁ παροπλισμὸς συνεχίζεται, δύναται μετ' αἴτησιν τοῦ φορολογουμένου νὰ παραταθῇ ἡ χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τοῦ τριμήνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔληξεν ὁ παροπλισμός.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑποχρέου ἐνστάσεως περὶ μειώσεως τοῦ φόρου ἡ ἀναστολὴ παύει αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς ἐνστάσεως, ὁ δὲ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου ὑπόκειται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένας προσαυξήσεις.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον τῶν ἑπομένων τριμηνιῶν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστης τούτων συμπληροῦται παροπλισμὸς διὰ συνεχὲς χρονικὸν διάστημα, κατὰ περίπτωσιν, τρίμηνον, ἑξάμηνον, ἐνεάμηνον ἢ δωδεκάμηνον.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπή.

7. Διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθήσονται τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων καὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῶν Ἐπιτροπῆς, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τόπου τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, τὰ τῆς ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασίας, τὰ τοῦ καταβλητέου παραβόλου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως καὶ αἰτήσεως ἀναστολῆς ὡς καὶ τὰ τῆς τύχης αὐτοῦ, τὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 4.

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἔφεσις, ἐκδικαζομένη παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α) Ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

β) Ἐξ ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

γ) Ἐξ ἑνὸς πλοιοκτήτου ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν.

Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἔφεσις, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως, ἐπιδίδεται ἢ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι δὲ ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν συνοδεύηται μὲ ἀποδεικτικὸν καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παραβόλου ἀνερχομένου εἰς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται διὰ τῆς ἐφέσεως ἡ μείωσις. Τὸ παράβολον καταβάλλεται εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου.

3. Ἐπὶ ἀπορρίψει τῆς ἐφέσεως τὸ παράβολον κατακρίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ ἀποδοχῆς δὲ ταύτης ἐξ ὁλοκλήρου ὡς καὶ ἐπὶ παραιτήσεως ἀπ' αὐτῆς πρὸ πάσης συζητήσεως, ἀποδίδεται. Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως ἀποδίδεται μέρος τοῦ παραβόλου καθοριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 μηνιαίας προθεσμίας ἔχει δικαίωμα ἐφέσεως καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κοινοποιῶν αὐτὴν εἰς τὸν ὑπόχρεων πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου

καθ' ὃν τρόπον κοινοποιεῖται καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀσκῶν ἔφεσιν δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν παραβόλου.

5. Διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθήσονται τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ προέδρου. τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τόπου τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, τὰ τῆς ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασίας, τὰ τοῦ καταβλητέου εἰδικοῦ παραβόλου διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως ὡς καὶ τὰ τῆς τύχης αὐτοῦ,τὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος καταβάλλεται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἑκάστης τριμηνίας διὰ τηλεγραφικῆς ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ αὐθημερὸν τὸν ἐν Ἀθήναις Οἰκονομικὸν Ἔφορον Φορολογίας Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν περὶ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπιταγῆς παρέχουσα ἅμα πρὸς τοῦτον πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἅμα τῇ λήψει τῆς εἰδοποιήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ καταβληθέντος φόρου, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν καταβάλλοντα τὸν φόρον φορολογούμενον. Ὡσαύτως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ συγκεντρῶν πᾶσαν ἄλλην χρήσιμον πληροφορίαν, ἐλέγχει ἐὰν διὰ τοῦ γενομένου ἐμβάσματος ὁ φορολογούμενος κατέβαλε τὸν προσήκοντα φόρον.

Τὸ Ναυτικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πάντα τὰ παρ' αὐτῷ στοιχεῖα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐλέγχου.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου ἤθελε προκύψει ὅτι ὑφίστανται διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου καταβληθέντος τοιούτου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς διαφορᾶς ταύτης εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου.

2. Ὡσαύτως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐλέγχων καὶ ἐξακριβώνων τοὺς οὐδόλως καταβαλόντας τὸν φόρον προβαίνει εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας βεβαίωσιν εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων τοῦ προσήκοντος φόρου εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει καταβολῆς τοῦ φόρου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου ὁριζομένης δεκατενθημέρου προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου καταλογίζεται ὁ φορολογούμενος μὲ προσαύξησιν 10ο\ο ἐπὶ τοῦ ἐκπροθέσμως καταβληθέντος φόρου.

Ἐν περιπτώσει ἐλλιποῦς κατσβολῆς τοῦ φόρου καταλογίζεται ὁ φορολογούμενος μὲ προσαύξησιν 20ο\ο ἐπὶ ταῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἐπὶ ἔλαττον κατεβλήθη ὁ φόρος.

Ἐν περιπτώσει ὁλοσχεροῦς παραλείψεως καταβολῆς τοῦ φόρου καταλογίζεται ὁ φορολογούμενος μὲ προσαύξησιν 40ο\ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου οὗτινος παρέλειψε τὴν καταβολήν.

Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου καὶ ἐλλιποῦς καταβολῆς τοῦ φόρου αἱ ὡς ἄνω καθοριζόμεναι δι' ἑκάστην περίπτωσιν προσαυξήσεις καταλογίζονται ἀθροιστικῶς.

Ὁ καταλογισμὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαυξήσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅστις προβαίνει ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διαδικασίας εἰς τὴν βεβαίωσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ὀφείλουσιν, ὅπως ἅμα τῇ καταρτίσει αὐτῶν *πραβίβωσι* πρὸς τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν ἀντίγραφα α) τῶν συναπτομένων ναυλοσυμφώνων, β) τῶν προηγηθέντων τῆς συνάψεως τοῦ ναυλοσυμφώνου τηλεγραφημάτων, καὶ γ) τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων, τῶν ἀφορώντων τὰς ναυλώσεις κλπ. τῶν εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου ὑποκειμένων πλοίων.

Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ προηγουμένην θεώρησιν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ὁ νέος πλοιοκτήτης τυγχάνει ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ προκατόχου του ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τοῦ ὀφειλομένου μέχρι τῆς μεταβιβάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπομιμνήσκωσι τὴν διάταξιν ταύτην εἰς τοὺς συμβαλλομένους ποιούμενοι ρητὴν περὶ τούτου μνείαν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς μεταβιβάσεως.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων μηχανοκινήτων φορτηγῶν πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας ἢ ἡ ἐγγραφὴ ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκης ἄνευ προηγουμένης προσαγωγῆς βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅτι ἔχουσιν ἐκπληρωθῇ αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιοκτήτου.

3. Ἐπὶ παραλείψεως καταβολῆς τοῦ φόρου πέραν τῆς μιᾶς τριμηνίας δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἀπαγορεύηται ὁ ἀπόπλους τοῦ πλοίου διὰ τὸ ὁποῖον δὲν κατεβλήθη ὁ φόρος.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καταλογιζομένην εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

Ἄρθρον 10.

Ὁ διὰ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐπιβαλλόμενος ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ τῶν τριμηνιῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 — 31 Μαρτίου 1941 χρονικὸν διάστημα.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπὶ πωλήσεως ἢ ἀπωλείας πλοίου, ἡ διαφορὰ ἡ προκύπτουσα μεταξὺ τοῦ καθαροῦ προιόντος τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, τῆς εἰσπραχθείσης ἢ ὁριστικῶς ἀναγνωρισθείσης παρὰ τῶν ἀσφαλιστῶν, καὶ τῆς κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1939 ἀξίας αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς κέρδος ὑποκείμενον ὁλόκληρον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία ὁρίζεται τρίμηνος ἀπὸ τῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου ἢ τῆς ὁριστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, ὁ δὲ φόρος καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου σὺν τῇ δηλώσει εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται τὰ τοῦ τρόπου τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν πλοίων κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1939.

2. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὸν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλόμενον φόρον, ἐπὶ τῆς περιπτώσεως πωλήσεως πλοίου.

Ἄρθρον 12.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4515)1930 νόμου εἰδικὸς φόρος μεταβιβάσεως τῶν πλοίων ὀφείλεται καὶ καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τοῦ ἡμεδαποῦ πωλητοῦ ἢ ἀγοραστοῦ, ἀνεξαρτήτως ἐὰν πρόκειται περὶ φόρου ὀφειλομένου κατὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ περὶ φόρου ὀφειλομένου κατόπιν συμπληρωματικῆς βεβαιώσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 δυνάμει τῶν §§ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ 1013/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεῦχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεῦχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων** (παλαιῶν καὶ νέων) **τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ.**, ἀπὸ δὲ τῆς 16 **Ἰουλίου 1938**, δυνάμει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 (Τεῦχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡρίσθησαν καὶ τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, ὡς κάτωθι:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	300	500
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ καὶ τὸ Παράρτημα	»	1000	1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν	»	600	1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	1500	2500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	1700	2900
12. Διὰ τὸ Τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κτλ.»	»	500	850
13 Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον.

1 Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ Δικαίου κλπ.» ..... Δρ. 10.—

2 Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας .... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1 Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	300
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων Ἑταιριῶν	»	10.000
3 Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4 Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, δσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ.	»	5.000
5 Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν Συνελεύσεις τῶν Ἀνων Ἑταιριῶν...	»	800
6 Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἑταιρειῶν..	»	4.000
7 Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.....	»	1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆ. Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	Δρ.	300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.